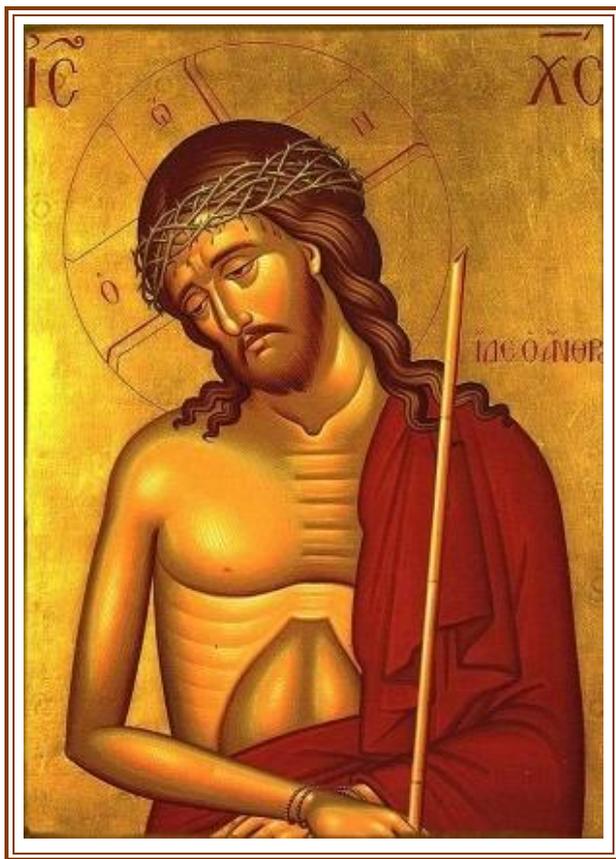


ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου
καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.



«Ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἢ δόξᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἢ δεξιὰ σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκατάσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Θεάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' ³⁷

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἔρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθη, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὴ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθη καὶ ἐξηπορήθη.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω

τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξάνθησει.

Ἐπι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' ¹⁴²

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἐπι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστον ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

καὶ πάλιν

Εἰσακούσον μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Θεὸς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ'

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς. (γ')

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄορατε κριτά, ἐν σαρκὶ καθωράθησ, καὶ ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι; ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου. Ὅθεν ἀίνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἔξουσίᾳ σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γὰρ κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἔτασμούς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ραπισθεὶς ἐπὶ κόρης· τὰ πάντα προσίεται, ἵνα σῶσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεισιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

[ἀργὰ εἰρμολογικά](#)

☞ Γρηγορίου Πρωτοπάλτου

[ἀργὰ εἰρμολογικά](#)

☞ Κωνσταντίνου Πρίγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομα εἰρμολογικά](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

21:18-43

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε· ¹⁹καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· **Μ**ηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. ²⁰Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἶπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· ²²καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε. ²³Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ²⁴ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἶπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ²⁵τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατὶ οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ²⁶ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. ²⁷Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ²⁸Τί

δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. ²⁹Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε. ³⁰καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. ³¹τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ³²Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ³³Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδοσπότης, ὅστις ἐφύτευσε ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ³⁴Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. ³⁵Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. ³⁶πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ³⁷Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονταί τὸν υἱόν μου. ³⁸Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ³⁹Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ⁴⁰Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; ⁴¹λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ⁴²Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; ⁴³διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τριψύδιον

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ

Ψδὴ α'

ἤχος β'

«**Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξήραναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.**» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἄρπαγμόν, εἶναι ἡγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον, δεικνύει τοῖς μαθηταῖς, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφήν ὁ πλαστοουργός, ἐκὼν περίκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμήν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθῆς θεότητι.

Καταβασία

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Οἶκος

Ἐπὶ τῷ ὄδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὄδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγχοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον

Τῆς ς' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,

Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχεστάτον κρίνω.

Ψυχῇ Εὐτυχίῳ πύλη πόλου οἴγεται ἕκτη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἀγίων ἑκατὸν εἴκοσι μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Ἄν ἑξαριθμηῆς οὐς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,

Εὔροις ἔχοντας τετράκισ τὸ τρις δέκα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ὁσίας Πλατωνίδος.

Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα,

Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων δύο μαρτύρων τῶν ἐν Ἀσκάλωνι ἄχρις ὀσφύος χωσθέντων καὶ τελειωθέντων.

Ἀνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε.

Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρις ὀσφύος, δύο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης, ὁ ἀσκήσας ἐν ἔτει 1310, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Κανὼν ἀκριβῆς, Γρηγόριε, ὠράθης,

Θείας προσευχῆς, πάντας εἰς ἣν ὀτρύνεις.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ὅσιος Γρηγόριος, ὁ ἀσκήσας ἐν τοῖς ὄροις τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω κατὰ τὸ ἔτος 1308, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τὸν Γρηγόριον νήψεως τὸν ἐργάτην,

Λόγοις γεραίρω· καὶ γὰρ οὕτως ἦν θέμις.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Γεννάδιος, ἀθλήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1818, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, τελειοῦται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμην ποιούμεθα τῶν ἁγίων ἐνδόξων πέντε νεομαρτύρων Μανουὴλ, Θεοδώρου, Γεωργίου, Μιχαὴλ καὶ ἐτέρου Γεωργίου, τῶν ἐκ Σαμοθράκης, καὶ ἐν Μάκρῃ τῆς Θράκης ἀθλησάντων ἐν ἔτει 1835.

Πεντάριθμον σύνταγμα νέων μαρτύρων.

Ἀθλήσαντες ἥσχυαν πλάνης τὸ κράτος.

Τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηραθείσης συκῆς.

στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὦφθη,

Καὶ σιτοδότης, ὦ καλῶν θημωνία!

ἔτεροι, εἰς τὴν ξηραθεῖσαν συκῆν

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων,

Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,

Ἄρᾳ ξηραίνει, ἥς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ἦχος β'

«**Ἐ**φριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἄειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» (β')

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἦμας μου τότε μαθητάς, πάντες γνώσονται, εἰ τὰς ἐμαῖς ἐντολάς τηρήσετε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς πάθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι, καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε, καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν, οὐ κληῖρος γὰρ ἐμός, τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος· ὁ οὖν πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος, καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἄειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτομάλτου

Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ'

ἦχος β'

«**Ἐ**μεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτῆριον ἀγνοημάτων/ἀμπλακημάτων, ταύτην μακαρίζοντες πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥύπον πάντα ἔμπαθῆ, ἀπωσάμενοι, ἐπάξιον τῆς θείας βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς ἀποστόλοις προέφης, ἢ πάντων σοφία, ἐν ἧ' δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς, ἐμὸν ὅπερ πίνω, πῖετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ συνδοξασθήσεθε.

Καταβασία

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτῆρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Αἶνοι

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἐλευθερίου Γεωργιάδη](#)

ψαλμὸς ρμῆ'

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶν, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ἦχος α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοαῖς, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν καὶ συναυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✞

ἦχος πλ.α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάζωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ✞

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηριζὼν μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,

καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηρικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Θεὸς τὸν Ὀτίχον τῶν Αἰῶνων

ἦχος πλ.α'

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκουῖσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδάου μητρη, ἠτείτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριο. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἑμοῖς μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῶν πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοῶντων μοι, δόξα σοι.

ἦχος πλ.δ'

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῆς ξηραθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρπούς ἀξιῶς τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δευτέραν Εὐᾶν τὴν Αἰγυπτίαν, εὐρύων ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

᾽Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾽Αμήν.

ΚΟΥΤΑΚΙΟΝ

᾽Ως ἀπαρχὰς

ἤχος πλ.δ'

᾽Ο Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

᾽Εν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

᾽Ο ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾽Αμήν.

᾽Επουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονίην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

᾽Αμήν.

Εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. **Ναί**, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾽Αμήν.

᾽Ο Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν

ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια, ἐπισημαίνοντας
ὁποιαδήποτε σφάλματα ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ δι —²

Α μη η η ην

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

A α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

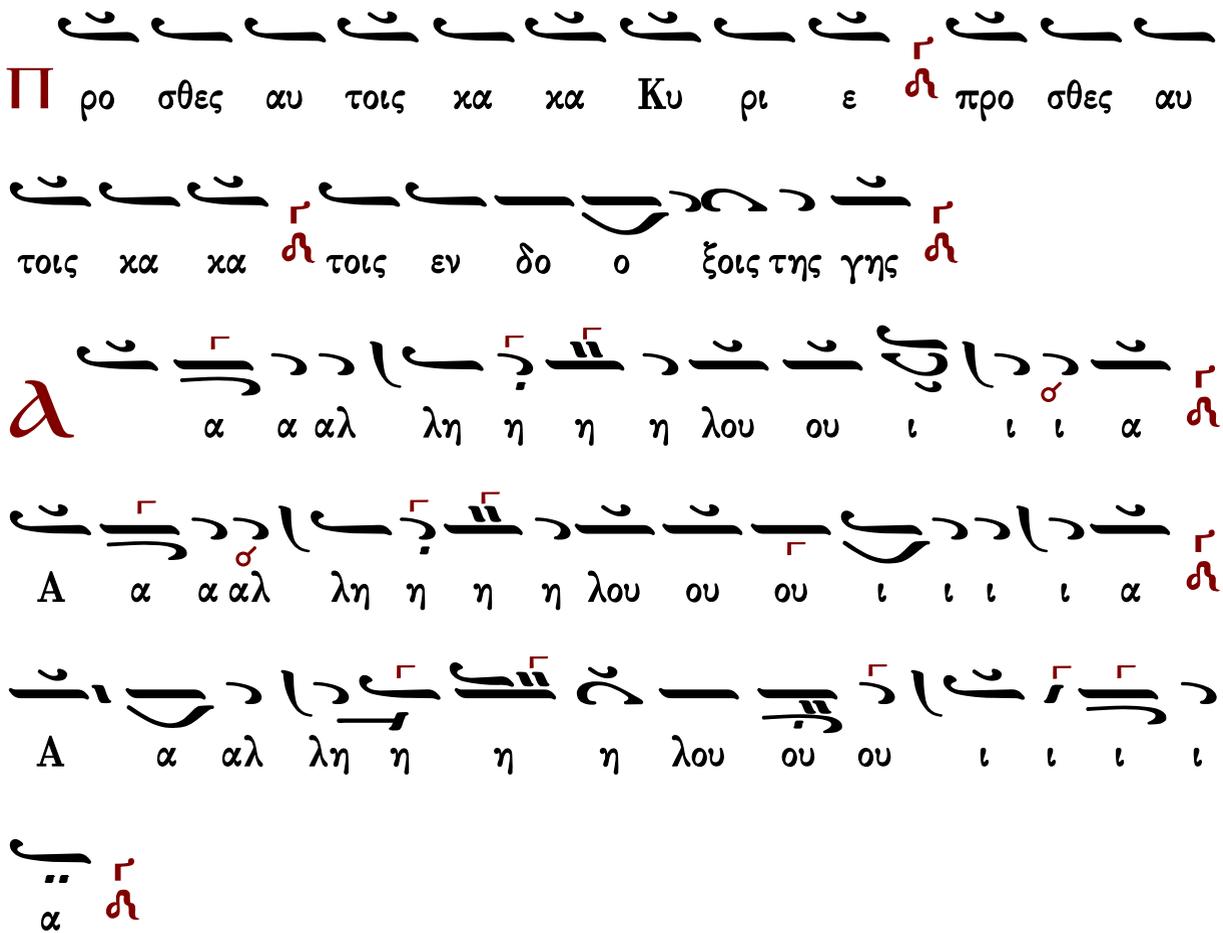
πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α



Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

 τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

Αα ααλ λη η η η λου ου ι ι ι α

 Α α ααλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

 Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

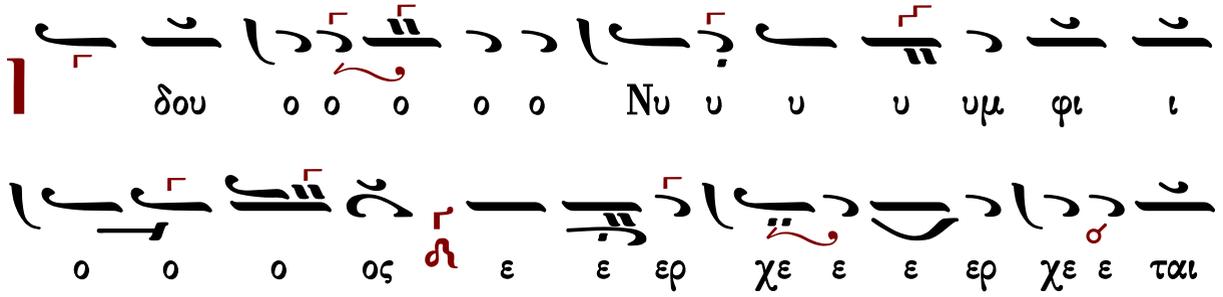
 α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ ς Νη

Μουσική Συλλογή
 Γεωργίου Πρωγάκη
 Ἑσπερινός, 1909 σ.196#



Ιδου ο ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι ι

 ο ο ο ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η μου ου ου

ου ⁹μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α α νη η η η η η η

η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον

ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα

α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε

ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να

μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε

ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου

σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η

μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α α α α α α ας η

Ἄλληλουϊα, μέλος ἀρχαίων

μέλος ἀρχαίων

Ἦχος λ π ρ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.194#

α ια α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α ρ Δ Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α
 α α α α ια α α α α α α α α α α α
 ια α α α α α α α α α α α α α α α
 α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α
 α α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ρι̇ —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α μη η η ην ρι̇

Εκ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α α α λ η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

Α α α α λ η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α α λ η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α ἀλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α ἀλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α ἀλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υ μ φ ι ι

ο ο ος ε ε ε ε ε ρ χ ε ε ε ε ε ρ χ ε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ τη ης νυ

κτος και μα κα α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η η

γο ρου ου του γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ι ν ον ευ ρη η η

η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου Δ 9 μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η μας

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἁγίου/ἁγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου/δούλου/ἄθλοφόρου/ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἀΰμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη —

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τηης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νη ψο ον κρα ζου σα

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Συναπτή Λουκάς Λουκά

Ἄλληλουϊα, μέλος ἀρχαίων

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

Ἦχος λ π δὲ —

Α μη η η ην **δὲ**

Ε χ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος **δὲ** δι ο τι φως τα προς τα γμα τα σου ε

πι της γης **δὲ**

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης **δὲ**

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον **δὲ** και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται **δὲ**

Π ρος θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε **δὲ** προς θες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

Ἀλληλούια

Μέλος ἀρχαῖον

Συντετμημένον

Σύντομον

Ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δις τὸ ἀργὸν Ἀλληλούια καὶ δις τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἀλληλούια. Παρατίθεται ὅμως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ τὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

κα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η λου σου σου

ου ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α λ α α α α α γ Αλ λη λου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου λου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α λ α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α Α

α α α α α λ λη η η λου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α λ α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Στίχος Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, συντετμημένον

Α α α α α α α λ λ η η η η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α ια α α α

α α Αλ λη λου ου ου ου ου ου ιου ι ι α α α

α α α α Α α λ λ η λου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Στίχος Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

Α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Ἰδού ὁ Νυμφίος

Στίχος

Μέλος ἀρχαῖον

Ἀργουσύντομον

Σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ςι ρ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι

ι ι ι ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σεις ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η η σεις ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου

ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

ο ο ο ο ος ^{π ρ} Α γι ι ι ο ος ει ει ει

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε ο

ο ο ο ος η ο Θ ε ο ος η η μω ω ω ω

ων προ στα σι ι αις των α α σω μα α α α α των ^{Δ ρ}

σω ω ω σο ον η η η η μας ^{δ ρ}

Ἡ σκιασμένη γραμμὴ ψάλλεται συντομώτερον ὡς ἑξῆς:

* ^{π ρ} ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^{π ρ}

Ἰδού ὁ Νυμφίος

Μέλος ἀρχαῖον

Ἀργοσύνητομον

Σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, ἀργοσύνητομον

ἀργοσύνητομον

Ἦχος λ ρ δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα A α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων προσ τα σι ι αις τωων α σω μα α α α α των

σω ω ω ω σον η η μας

ἀργουσύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος

σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμφι ος ερ χεται εν τω με σω

της νυ υ χτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο

ου ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε

πα α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν

τα βλε πεουν ψυ υ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε

χθης ι να μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και

της βα σι λει ας ε ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα

α να α νη ψον κρα α ζου ου σα Α α γι ο ος α γι ος

α γι ος ει ο Θε ε ος η μων προ στα σι ι αι σ των α

σω μα α α των σω ω σον η η μας

Το τέλος του γ'

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον

η μα α α ας

Καθίσματα

Γεωργίου Πρωτοψάλτου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.102#

Τ α πα θη τα α σε ε ε πτα α α α η πα

α ρου ου σα α η η με ε ε ρα ως φω

τα σω ω στι ι ι κα α α α Α να α τε

ελ λει ει τω ω κο ο ο σμω Χρι στος γα α

α αρ ε πει ει ει γε ε ε ται αι αι αι του πα θει

ειν α α α α γα θο ο ο ο ο τη τι

ο ο ο τα συ υ υμ πα α αν τα α α εν τη η

δρα κι ι πε ε ρι ι ε ε ε χων κα

τα δε ε χει ε ε ται αι αι αναρ τη η θη η ναι

αι ε εν ξυ υ υ λω του σωσαι αι τον α

αν θρω ω ω ω πον

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.103#

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

δοξα τε ε χει ι ι τα α α α α ε εν

σα αρ κι ι πω ως ω ω ρα α α θης και

ερ χη υ υπ α α αν δρω ω ω ω ω ω ω ν

πα ρα α νο ο μω ων κτα αν θη η η ναι

η μων το ο ο ο κα τα α α κρι ι ι μα α α α
 κα τα κρι ι νω ω ω ων τω πα α α α α θει
 σου ο ο ο θεν αι αι αι νε ε ε σι ι ιν με
 γα λω ω συ υ νη ην και αι δο ο ο ξαν
 α α α να πε ε εμ πο ο ον τε ε εστη ε ξου ου
 σι ι α α σου ου Λο ο ο γε συμ φω
 νω ως προσ φε ε ε ρο ο ο ο με ε εν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.102#

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην γ ρ̣ ρ̣

των παθων των των των των των του ου Κυριιι

ιι ου ου ου τα α ας α α πα α αρχας

η παρου ου ου ου ου ουου σα α η με ε ε ε

ερα α α λα α αμ προ ο φο ο ρει δε

ευ τε ου ουν φι ι λε ο ο ορτοι υπαν

τη ησωμεν α α α α α σμα α α α σιν ο ο γα

αρ κτι ι ι στη η ης ε ε ε ε ε ε ερ χε

ται σταυ ρο ον κα τα δε ε ε ε ε ξα α α α σθαι

ε ε τα α σμου ου ους και αι αι μα α α α α

α α στι γας Πι λα α τω κρι νο ο ο ο ο με ε

ε ε νος ο ο ο ο ο ο θε εν και αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ου λου ρα πι ι σθει ει ει ει

εις ε ε πι κο ο ο ορ ρης τα πα αν τα α προ

ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να α σω

ω ω ση η τον αν θρω ω πο ον δι α του ου το ο ο

ο ο βο ο ο ο η η σω ω ω ω μεν φι λαν

θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ο Θε ο ο ος

των πται σμα τωων δω ρησαι τη η η ην α α φε ε ε

ε σιν τοις προσ κυ νου ου σιν εν πι ι ι ι

ι ι στει τα α α χραν τα πα α α α θη η η

η σου

τὸ τέλος

* πα α θηη σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ 3

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣̈̇ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

Τα παθητα ασεεεπταααααη

πααρουουουσααηημεεερα

ωςφωταασωωστιιικααααα

ναατεεεελλειειτωωκοοοσμων

Χριστοςγααααρειπειειειγεεταιαιαιαι

αιαιτουπαθειεινααααγαθοοοοοο

τητιοοοοοτασυυυμπαανταααα

και ερ χη η υ υπ α α αν δρω ω ω ω ω ν πα

ρα α νο ο ο ο μω ων κτα αν θη η η ναι

η μω ων το ο ο ο κα τα α α κρι ι μα α α α

α α κα τα κρι ι νω ω ω ω ν τω πα α α α α

α θη σου ο ο ο ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ι

ιν με γα λω ω συ υ υ υ νη ην και αι δο ο ο

ξαν α να α πε εμπο ον τε ε ε ες τη ε ξου ου

σι ι ι ι α α σου ου λο ο ο γε συμ

φω ω νω ω ως προ σφε ε ε ε ε ρο ο ο ο

με ε εν



Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην **γ ρ**

Τ ων πα θω ω ω ωων του ου Κυ ρι ι ι ι ι ου

ου ου ου τα α ας α πα α αρχας **γ ρ** η πα ρου

ου ου ουου σα α η με ε ε ε ε ρα α α α λα

α α αμ προ φο ο ρει **γ ρ** δε ευ τε ε ουουν φι

ι λε ο ορ τοι οι υ παν τη η η σω ω ω μεν α α

α α σμα α α α σι **γ ρ** ο ο γα αρ κτι ι ι ι ι

στης ε ε ε ε ε ερ χε ται Σταυ ρο ο ον κα

α α τα δε ε ε ε ξα α α α σθαι ε ε τα α

σου ου ου ου ου ου ους και μα α α α α α στι γας Πι

λα α α τω ω ω χρι νο ο ο με ε ε ε ε νος

ο ο ο ο ο ο ο ο θε εν και αι αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ουου λου ρα πι ι ι σθει ει ει ει ει

εις ε ε ε πι κο ο ο ο ρης τα πα αν

τα α προ ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να

α σω ω ω ω ση η τον αν θρω ω πο ον δι α του ου

το ο ο ο ο βο ο ο η η η σω ω ω μεν φι

λα α αν θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ε ε ο

ο ο Θε ε ος των πται σμα των δω ρησαι τη η ην

α α α φε ε ε σιν τοις προσ κυ νου σι εν εν

πι ι ι ι ι σται τα α α α χρα α αν τα πα

α α θη η η η σου

το τέλος πα α θη η σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντμῃσιν

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.10/22*

Τ α πα θη τα α σε ε ε πτα α α η πα ρου ου

σα α η η με ε ε ρα ως φω τα σω ω στι ι

ι κα α να τε ελ λει ει τω ω κο ο ο σμω Χρι

ἡ μων το ο κα α τα ακρι ι μα α κα τα κρι νω

ωντω ω πα α α θει σου ο θε ε εν αι αι νε ε σιν με

γα λω συ υ νη ην και αι δο ο ο ξαν α να

πε εμ πο ον τες τη εξ ου σι ι α α σου ου Λο

ο ο γε συμ φω ω ω νως προσ φε ε ρο ο

μεν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.11/23*

κα νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

των πα θων του Κυ ρι ι ου ου τα α ας α

α πα α αρχας η πα ρου ου σα η με ε ρα λα

αμ προ φο ο ρει δε ε ευ τε ου ουν φι ι λε ο

ο ορ τοι υ παν τη η η σω ω μεν α α α

α α σμα α α α σιν ο γαρ κτι στη ης ε ε ερ χε

ται σταυ ρο ο ον κα α τα δε ε ε ε ε ε ξα α

α α σθαι ε τα σμους και αι μα α στι ι γας Πι

λα α α τω ω κρι νο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος

ο θεν και ε εκ δου ου ου ουου λου ρα πι σθει

εις ε πι κο ορ ρης τα πα αν τα προσ ι ε ε ται αι

ι να σω ω ση τον αν θρω ω πο ον δι α του το ο βο

α γα θο ο τη τι ο τα συ υμ παν τα εν τη δρα

κι ι πε ρι ε χων κα τα δε ε χεται α ναρ τη θη

ναι εν ξυ λω του σω σαι τον αν θρω πον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

ο ρα τε κρι τα εν σαρ κι κα θω ρα

θησ και ε ερ χη υπ αν δρων πα ρα νο ο μων κταν

θη ναι η μων το ο κα τα α κρι μα κα τα κρι νων

τω πα α θει σου ο θεν αι αι νε σιν με γα λω συ

νην και δο ξαν α να πε εμ πον τες τη εξ ου σι

α σου Λο γε συμφωνως προς φε ε ρομεν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.13/25*

Και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

των παθων του Κυ ρι ι ου τας α παρ χας η

πα ρου οσα η με ε ρα λαμ προ φο ρει δε ευ τε ουν

φι λε ορτοι υ παν τη σω μεν α σμα σιν ο γαρ κτι στης

ερ χεται σταυ ρον κα τα δε ξασθαι ε τα σμους και μα στι

γας Πι λα τω κρι νο μενος ο ο θεν και εκ δου λου ρα

πι σθεις ε πι κορ ρης τα πα αν τα προς ι ε ται ι

να σωσητον ανθρωπον ⁶ ^λ δια του τοβο οησωω

μεν ^ρ ^δ φιλανθρωπε ^Δ ⁹ Χριστε ο Θεος των πταισμα

των δωρησαι τη ην αφεεσιν ^ρ ^δ τοις προσκυνοουσιν εν

πιστει τα ααχραντα ^ρ ^δ παθηησου

το τέλος ^ρ ^δ παθη σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Εὐαγγέλιον](#) Λουκάς Λουκά

Κανών

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ψδὴ α'

6 εἰρμός

Ἦχος ^ρ ^δ Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.343#

Τω την αβαατονκυμαι νομενην θαλασσαν θειω

αυτου προσταγματια ναξηρα νααντικαι πεζευ

σαι δι αυ της τον ισ ρα η λι την λα ον καθο ο δη

γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα

σται (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βα σις ο

περ Χρι στος αυ τος ε στι Θε ος και αν θρω ω πος το ο

Θε ος ου χα ρπα γμον ει ναι η η γη σα μενος εν τω

μορ φου σθαι δου λον δει κνυ ει ει τοις μα θη ταις εν

δο ξως γαρ δε δο ξα σται

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Δ ι α κο νησαι αυ τος ε λη λυθα ου την μορ

φην ο πλαστουρ γος ε κων πε ρικειμαι τω ω πτω χευ σαν

τι Α δαμ ο πλου των Θε οτητι θει ναι ε μην τε αυ του

ψυχηναν τι λυ τρον ο α πα θης Θε οτητι

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.105#

Τ ω τηην α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην θα λαασ

σαν θει ω αυ του προ ο οσ τα γμα α τι α να ξη ρα α

ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε

ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον Ισ ρα η η

λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο δη γη σαν τι

ι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν δο ο ξωωσ γα

αρ δε δο ξα α σται αι αι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Ψδὴ κ'

ὁ ἕρμος

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.343#

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυχης

α σπι λονσωμα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω υ

λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα ραν

θει ει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α α

νε μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε

καὶ ὑπερῶς σου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας (β')

Ἐυλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν ἅγιον καὶ Ἄγιον

Πνευματὰ τὸν Κύριον

Ὑμᾶς μου τοῦ μαθητῶν πάντες γινώσκονται εἰ

τάς ἐμάς ἐντολὰς τηρήσετε φησὶ ἰνὸς Σωτῆρος

τοῖς φίλοις πρὸς πάθος μόλων εἰρήνευετε ἐν ἐ

αὐτοῖς καὶ πασι καὶ τὰ πεινά φρονούντες ἀνύψω

θηήτε καὶ Κύριον γινώσκοντες με ἐυμνεῖτε καὶ ὑ

περῶς σου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

καὶ νυν καὶ αἰεὶ ἅγιον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας αἰ

ω νων α μην π

Τ α ξε ως εμ παλιν υ μιν π ε θνι κης ε στω το

κρα α το σ ο μο γενων π ου κλη ρος γαρ ε μος τυ ραν νις

δε γνω ω μη η αυ θαι ρε τος ο ουν προ κρι τος εν υ μιν ει

ει ναι θε λων των αλ λων ε στω παν των ε ε σχα τω τε ρος π

και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τε ς με ε υ μνει τε π και υ περ

υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π

Καταβασία

Ἦχος Πά

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.107#

Δ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ

ρι ον π

Ε ε φρι ι ξε ε παι δω ων ε ευ α α α

γων π το ο μο ο στο λον ψυ υ χη η ης α α

σπι ι λον σω ω ω ω μα π και ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α

α α α φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν ν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α κα

α α α μα α το ο ον πυρ π α ει ζω ω ου

ου δε δ εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο

γος δι αι ω νι ι ζωων υ υ υ μνος αν ε ε μελ πε ε

το π τον Κυ υ ρι ι ι ι ι ον υ υ μνει ει τε ε ε

τα ε ε ερ γα και υ περ υ υ ψου ου τε ε ει

εις πα αν τας του ους αι ω ω ω να α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα

Λουκάς Λουκᾶ

Ψδὴ θ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.345#

ε με γα λυ νας Χρι στε την τε κου ου σαν σε

Θε ο το κον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

πε ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον τες πασαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ πον παν τα εμπαθη α πω σα με νοι ε πα ξι

ον της θει ας βα σι λει ας γνωμην α να λα α βε ε

τε εμφρο να τοις σοις Α πο στο λοις προ ε φης η παν τωων σο

φι α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πο ον τες η

λι ουτη λαι γε στερον

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις ε

αι του μαθηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α

πα χθη τε ε τοις ταπεινοις ε μον ο περ πι νω πι ε τε

πο τη ρι ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα

τρος ε μοι συνδοξα σθη σεσθε

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.110#

ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την

τε κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο ο

κον αφ η η ης ο ο πλα α α α α στη ης η

η η μων ο μοι ο πα θε ες πε ε ρι ι ι ε ε

ε θου σω ω ω μα το των η με τε ε ε ε

ρων λυ τη ρι ι ο ο ον α α γνο ο η μα α α

α των τα α α α αυ τη ην μα κα ρι ζο ον τε

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βασις ο περ Χρι

στος αυ τος ε ε στι Θε ος και αν θρω πος το Θε ος

ου χαρ πα γμον ει ναι η γη σα μενος εν τω μορ φου ου σθαι

δου λον δι κνυ υ ει τοις μα θη ταις εν δο ξως γαρ δε

δο ξασται

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Δι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυ θα ου την μορ

φην ο πλαστουρ γος ε κων περι κειμαι αι τω πτω χευ σαν τι

Α δαμ π ο πλου των Θε ο τη τι θει ναι ε μην τε αυ

του ψυχην αν τι λυ τρον ο απα θης Θε ο τη τι π

Καταβασία

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

Τ ω τη ην α βα α τον κυμαι νο με νη η ην θα λα α σ

σαν θει ω αυ του προ ο ο στα γμα α τι α να ξη ρα α α

ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε

ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον ισ ρα η λι ι ι

ι την λα ο ον κα α θο ο δη γησαν τι ι Κυ ρι π

ι ω α α σω ω μεν εν δο ο ξωως γα αρ δε δο ξα

α σται αι αι

α σται αι αι

Ψδὴ η'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυ

χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα

ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε και

υ περ υ ψου τεις παν τας τους αι ω νας (β')

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνευματοον Κυριον

Υμας μου τοτε Μαθητας παντες γνωσονται ειτας

εμας εντολας τηρησετε φησιν ο Σωτηρις

φιλοις προς παθοςμολων ειρηνευετε ενεαυ

τοις και πασι και ταπεινα φρονουντες ανυψηθητε

και Κυριον γινωσκοντες με ευμειτε και υπερ

υψυτεεις παντας τους αιωνας

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

αμην

Ταξεως εμπαλιν υμιν εθνηκης εστω

το κρα α το ος ο μο γενων ου κληρος γαρ ε μος τυ ραν

νις δε γνω ω μη αυ θαι ρε τος ο ουν προ κρι ι το ος εν

υ μιν ει ει ναι θε λων των αλ λων ε στω παν των ε

σχα το τερος και Κυ ρι ι ον γι νω σκοντες με ε υ μνει τε

και υ περ υ ψου τεεις παν τας τους αι ω νας

Καταβασία

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.12*

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ ρι ο ον

Ε ε φρι ι ξε ε παι δων ε ευ α α α γων το

ο μο στο ο λον ψυ υ χη η ης α α σπι ι λον σω

ω ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α α α α φε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε εν εν α πει ρω υ

υ υ λη η α α κα α α α α μα α τον πυρ α

ει ζω ω ου δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση

ης φλο γος δι αι ω νι ζωων υ υ υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο ο

ο ον υ υ μνει ει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ

πε ερ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας

του ους αι ω ω ω να α ας

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.13*

Ε με γα λυνας Χρι στε την τε κου ουσαν σε Θε

ο το κον αφ ης ο Πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

πε ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον αμ πλα κη μα των ταυ την μα κα ρι ζον τες πα σαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν (β')

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πο σα με νοι ε πα

Ξι ον της θει ας βα σι λει ας γνω μην α να λα α βε τε

εμ φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν τωων σο

φι α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πον τες

η λι ουτη λαυ γε στερον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις ε αυ

του μα θηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α

πα χθη τε τοις τα πει νοις ε μον ο περ πι ι νω πι ε τε

πο τη ρι ον ο ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος

ε μοι συνδοξα σθη σεσθε

Καταβασία

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την τε

κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο

κον αφ η ης ο ο Πλα α α α α α στη ης

η μων ο μοι ο πα θε ε ες πε ε ρι ι ι ε

ε ε θου σω ω ω μα το των η η με τε ε ε ε

ρων λυ τη ρι ι ο ο ον α αμ πλα α κη μα α

α των τα α α α αυ την μα κα ρι ζο ον τε ες

πα ασαι γε νε αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο με ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ α'

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.14*

ὁ εἰρμός

Τω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προσ τα γμα τι α να ξη ρα να αν τι και πε

ζευσαι δι αυ της τον ισ ρα η λι την λα ον καθο δη

γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο

ξασται (β')

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βα σις ο

περ Χρι στος αυ τος ε ε στι Θε ος και αν θρω πος το

Θε ος ουχ αρ πα γμο ον ει ναι η γη σα με νος εν τω

μορ φου ου σθαι δου λον δει κνυ υ ει τοις μα θη ταις

εν δο ξως γαρ δε δο ξασται

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Δι α κο νησαι αυ τος ε λη λυθα ου την μορ φην

ο πλα στουρ γος ε κων πε ρι κειμαι τω πτω χευ σαν τι Α

δαμ ο πλου των Θε ο τη τι θει ναι ε μην τε αυ του

ψυχη ναν τι λυ τρον ο απα θης Θε ο τη τι

Τ ω την α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην θα λα ας

σαν π θει ω αυ του προ ο ος τα γμα α τι α να ξη

ρα α ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι

πε ε ζευσαι αι δι ι α α αυ της π τον ισ ρα

η λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο δη γη σαν

τι ι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν δο ο ξω

ως γα αρ δε δο ο ξα α σται αι αι αι π

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκάς Λουκά

Ψδὴ η'

ὁ εἶρμος

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.15*

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυχης

α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα

ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μει τε και

υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας (β')

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνε ευμα τον Κυ ρι ον

Υ μας μου ου το τεμαθη τας παντες γνω σουνται ει τας

ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σιν ο Σω τηρ τοις φι

λοις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ τοι

οις και πασι και ταπεινα φρονουντες ανυψηθη

τε και Κυριον γινωσκοντες μεε υμνείτε και υ

περ υψουτε εις παντας τους αιωνας

Και νυν και ει και εις τους αιωνων αι

ωνων Αμην

Ταξεως εμπάλιν υμιν εθνηκης εστω το

κραατοςομογενων ουκληρος γαρ εμοστυρανις

δεγνωμη αυθαιρετος οουν προκριτος εν υμιν

ειειναι θελων των αλλων εστω παντων εσχατωτε

ρος και Κυριον γινωσκοντες μεε υμνείτε και

υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας π

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου

με εν τον Κυ ρι ο ον π

Ἡ καταβασία εἰς ἀργόν εἰθμολογικόν μέλος*

Ε ε ε φρι ι ξε ε παι δω ων ε ευ α α

α γων π το ο μο ο στο λον ψυ υ χη η ης α

α σπι ι λον σω ω ω μα π και ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε π το τρα φε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν ν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α κα

α α α μα α το ο ον πυρ π α ει ζω ου ου

δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο

γος δι αι ω νι ι ζων υ υ υ μνος α νε

με ε ελ πε ε το τον Κυ υ ρι ι ι ι ο ον

πα αντα τα α ερ γα α α υ μνει ει ει τε και υ

περ υ υ ψου ου ου ου τε εις παν τας του ους

αι ω ω ω ω να α α ας

Η αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

ε ε φρι ξε παι αι δω ων ευ α α γων το ο

μο στο ο λο ο ον ψυ υ χη η ης α σπι ι λον σω ω

ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα

φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν εν α

πει ει ρω ω υ υ λη η α α κα α α α μα

α το ο ον πυρ α ει ζω ου ου δε εκ μα ραν

θει ει ει ει ση ης φλο ο ο γος δι αι ω νι ι

ζωων υ υ υ μνος α νε με ε ελ πε ε το τον

Κυ υ ρι ι ι ι ο ον πα αν τα τα α ερ γα α α υ

μνει ει ει τε και υ περ υ υ ψου ου ου ου ου

τε εις παν τας του ους αι ω ω ω ω να α α

ας

Ψδὴ θ'

Ε με γα λυ νας Χρι στε την τε κου ου σαν σε Θε

ο το κον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες πε

ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι ον

α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον τε ες πασαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πω σα με νοι ε πα ξι ον

της θει ας βα σι λει ας γνω μνη α να λα α βε τε εμ

φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν τω ων σο φι

α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα α μ πο ον τε σ η

λι ου τηλαυ γε στερον **π**

Κ αι νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι ω νας των αι

ω νων **Α** μην **π**

Α φο ρων τεσ εις ε με **π** ει πας Κυ ρι ε τοις σε αυ του

μαθηταις **π** μη φρο νει τε υ ψη λα **π** αλ λα συν α πα χθη τε

τοις τα πει νοις **π** ε μον ο περ πι νω πι ε σθε πο τη ρι

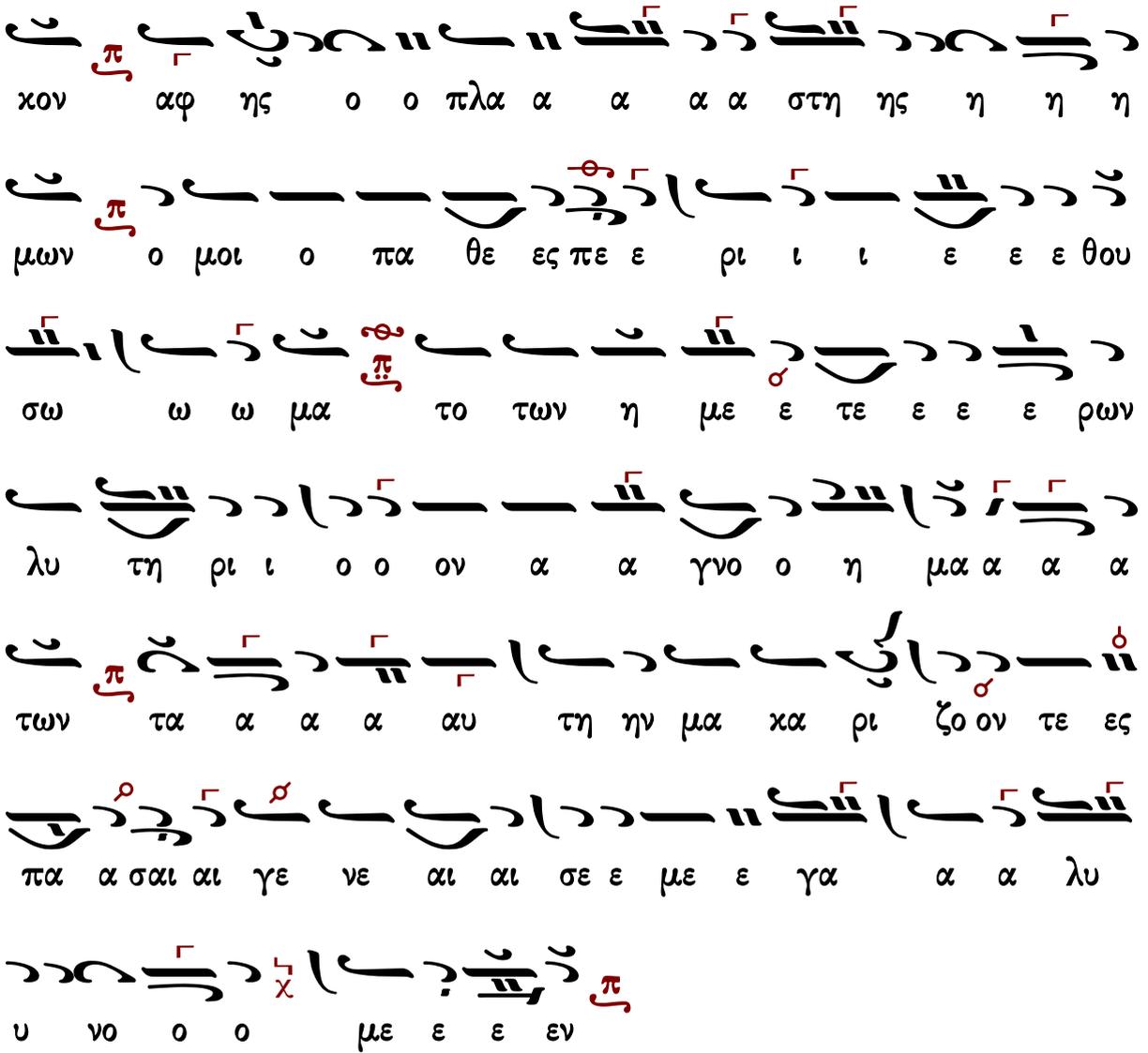
π ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος ε μοι συν δο

ξα σθη σε σθε **π**

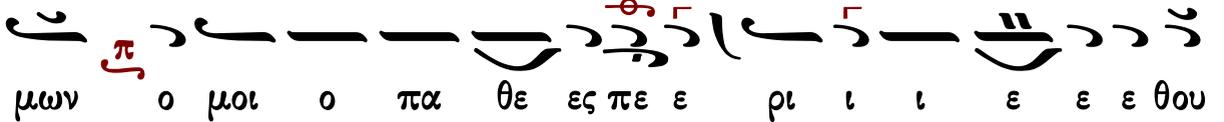
Ἡ καταβασία εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος*

Ε ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε **π** την

τε κου ου ου ου σα α αν σε ε **Θ** ε ε ο το ο ο ο



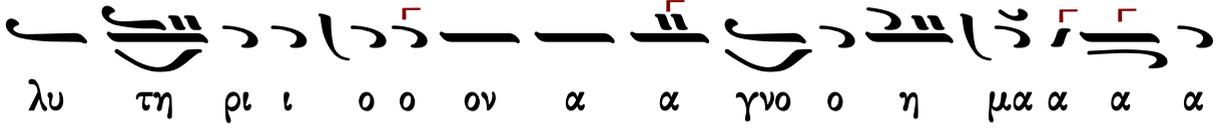
 κ ο ν α φ η ς ο ο π λ α α α α α σ τ η η ς η η η



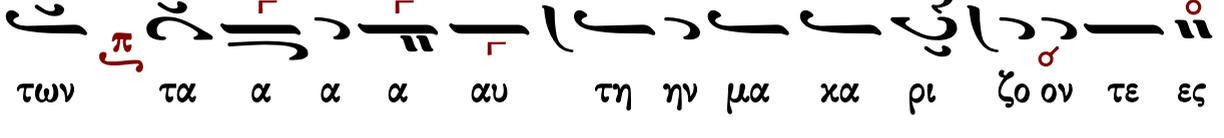
 μ ω ν ο μ ο ι ο π α θ ε ε ς π ε ε ρ ι ι ι ε ε ε θ ο υ



 σ ω ω ω μ α τ ο τ ω ν η μ ε ε τ ε ε ε ε ρ ω ν



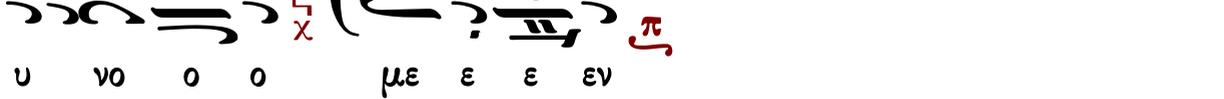
 λ υ τ η ρ ι ι ο ο ο ν α α γ ν ο ο η μ α α α α



 τ ω ν τ α α α α α υ τ η η ν μ α κ α ρ ι ζ ο ο ν τ ε ε ς



 π α α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι α ι σ ε ε μ ε ε γ α α α λ υ



 υ ν ο ο ο μ ε ε ε ε ν

Ἐξαποστειλάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος  Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

Τ ο ν ν υ μ φ ω ν α σ ο υ β λ ε ε ε π ω ω ω ω ω ω Σ ω

τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε
 ε χω ω ω ω ω ω ω ι να εις ελ θω ε
 εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη
 ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον
 με τὸ γ' Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Αἶνοι Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω
 ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και
 εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με (γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἄϊνοι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω ω ω Σω τηρ μου κε κο σμη με ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου

τη ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο τα

α και σω στον με ρη

(γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Συνομοιώτερον

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

Τον νυμφώνα σου βλέπω Σωτηρέ μου κεκο

σμημέενον και ενδυμασικεεχωιναεις

ελθωεναυτω λαμπρυνονμουτη

ηνστοληνητηςψυχης φωτοδοταακαι

σωσον με ρη (γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκάς Λουκά

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον **π ρ** αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ν ου ου

ρα α νων **π ρ** αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις **π ρ** σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω **π ρ** Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μειεις α αυ του ου **π ρ** σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω **π ρ**

Ἦχος ♯̣ Πα

Πανδέκτη Ὁρθρος
1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η π αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον π αι νει ει ρει ει ει ει τε π

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ρι ι ι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ω π αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον π εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

ου ου ου **π ρ** αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

ου το ο ο ο ο ο ο ο ο ον **π ρ** πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

ου του ου σοι οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω **π ρ**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος **Ϛ** Πα

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

νω ω ω ν ^ρ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει τε ε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^ρ σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω π 9

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος 4̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π 9 αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

ων η αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις π 9 σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε

ω π 9

α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του π 9 αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Ϛ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω του ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν ται οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

ι νει τε αυ του ον πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του π αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θε ε ε ε ω π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος ᾠ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

ΜΕΛ
κει ε ε π

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α α τω π

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ι ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα α νω ω ν αι νει τε

ε α αυ το ο ον εν τοι οι οισ υ ψι ι ι ι

στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω

ω ω θε ε ε ε ω

λι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α

μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

τω ω ω ω θε ε ε ε ω

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ᾠ Πα

ⲭ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡ
ⲭ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡ

ⲡ ⲁ ⲥⲁ ⲡⲛⲟ ⲩ ⲩ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲁ ⲁ ⲧⲱ ⲱ ⲧⲟ ⲟⲛ Ⲙⲩ

ⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲟⲛ ⲡⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲧⲟⲛ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲟⲛ

ⲉⲭ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲟⲩ ⲣⲁ ⲁ ⲛⲱ ⲱⲛ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲁ

ⲁⲩ ⲧⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲉⲛ ⲧⲟⲓ ⲟⲓ ⲥ ⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲟⲓ ⲥ ⲟⲓ ⲡⲣⲉ ⲉ

ⲉ ⲡⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲩ ⲩ ⲙⲛⲟⲥ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ Ⲟⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲱ ⲡ

ⲁ ⲓ ⲛⲉⲓ ⲉⲓ ⲧⲉ ⲉ ⲁⲩ ⲧⲟ ⲟⲛ ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲟⲓ

ⲁ ⲁⲓ ⲓ ⲉ ⲉ ⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲩ ⲧⲟⲩ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲉⲓ

ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲧⲉ ⲁ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ ⲡⲁ ⲥⲁⲓ ⲁⲓ ⲁ ⲩⲩ ⲛⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΜΕΛ
μει εις α α α αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει ει ει

ΝΗ ΠΑ
ει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π 9

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π 9 αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων π 9 αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π 9 σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π 9

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του π⁹ αι νει ει ει τε α αυ τον η πα σαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου η σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω π⁹

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμός 4σημος

Ἦχος ᾠ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

ε ε ε π⁹

Π α σα πνο η η αι αι αι νε ε σα α α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον η αι νει τε τον Κυ ρι

ον εκ τω ω ω ων ου ρα α α νω ω ω ων η αι

νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι

ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω

Θεε ε ε ω ^{π ρ}

Αἰνεῖτε Ἄργον

^{ΠΑ} ^{ΚΕ↓}
Α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι α

αγ γε ε λοι ^{ΠΑ} οι οι α α α αυ του ^{ΝΗ ΠΑ} ^{π ρ} αι νει ει ει ει

ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α α μει

εις α αυ του ^{π ρ} σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θεε ε ε ω ^{π ρ}

Ἄργον - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνης

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασχ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.27*

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
Α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} πα α α α α αν

τες οι οι α α α α α α α γ γε ε ε λε ε ε ε

^{ΝΗ} λ οι οι οι + α α α α α α αυ του ου ου ου ου

^{ΜΕΛ} ου ου π αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ^{ΠΑ} ε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον π α α α α

α α σαι αι δυ να α α α α α μει ει ει ει

ει εις αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου

^{ΠΑ} οι πρε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει ^{ΝΗ}

υ υ μνο ος τω ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ υ μνος ^{ΖΟ}

^{ΠΑ} τω ω Θ ε ε ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω ω

ω ω ω π ρ

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

Α ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη αι

νει ει τε αυ τον πα αν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων

και το υ υ δωρ το υ περ α αν ω των ου ρα νων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσταγμα ε θετο και

ου ου παρε λευ σεται

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πασαι α βυσσοι

Π υ υρ χα λα ζα χι ω ω ν κρυ σταλ λος πνευ μα καται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

Τ α ο ρη και παντες οι βου νοι ξυ λα καρπο φο ο ρα

και πασαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα και

πετει να α πτε ρω τα π ρ

Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι π ρ αρ χον τες

και πα αντες κρι ται αι γης π ρ

Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι Δ ρ πρε σβυ υ τεροι με

τα νε ω τε ε ρων ζ αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ

ρι ι ου Δ ρ ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου

μο νου π ρ

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου π ρ και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του π ρ

Υ μνος πασι τοις οσι οις αυτου **Δ** τοις υιοις

Ισραηλ λαω εγγιζον τι αυτω **π**₉

Α ασατετω Κυριω ασμα και νον **Δ** ηαινε

σις αυτου εν εκκλησιαια οσιων **π**₉

Ε υφρανθητω Ισραηλ επιτω ποιησαντι αυ

τον **Δ** και υιοι Σιων αγαλλιασθωσαν ε

πιτω βασιλει αυτων **π**₉

Α ινεσατωσαν το ονομα αυτου ου ενχο

ρω **Δ** εντυμπαανω και ψαλτηριω ψαλατωσαν αυ

τω **π**₉

Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του ^Δκαι

υ ψω ωσειπρα εις ενσωτη ρι α ^π9

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ο ξη ^Δκαι α γαλ

λι α σονται ε πι των κοι των αυτων ^π9

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των ^Δκαι

ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των ^π9

Τ ου ποι η σαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις ^π9

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις ^ζ

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραϊς π ρ

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οϊς κρι μα εγ γρα πτον

δο ξαυτη ε σται πα σι τοις ο σι ι οϊς αυ του π ρ

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οϊς αυ του

αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως αυ

του π ρ

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἲ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου Δοξαστάριον 1820 σ.301*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος ^{π ρ} τοις α πο στο λοις ε λε γε

εν εν τη η η η ο ο ο ο δω ^{π ρ} ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα ^{π ρ} και πα ρα δο θη

σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω που ^{π ρ} κα θως γε ε

γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^{π ρ} δευ τε ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις ^{π ρ}

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω

μεν ^{π ρ} και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ι ου ου η

θα α α α ρα π ρ τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.302*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω π ρ

Φ θα α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ου ου του ου Θε ε ου την α φα

τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α

α σω ω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ

χνη ι ι α συν ε γει ρη και η η μας

νε κρω θε εν τα ας τη α μαρ τι ι ι ι α κ ρ

ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος Α ρ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις Α ρ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου Χ ρ Α ρ

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π ρ τὸ αὐτὸ ϛ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.303*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω Α ρ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ π ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην ^{π ρ} _{πε}

Κ υ ρ ι ε ρ χ ο με νος προς το ο πα α α

θ ος ^{χ ρ} τ ο υς ι δι ο υς στη ρ ι ζ ω ν μα θ η τ ας ε λε ε

γ ες ^{Δ ρ} κατ ι δι αν πα ρ α λα α β ω ω ω ω ν α α

α αυ τ ο υς ^{π ρ} π ω σ τ ω ν ρ η μα τ ω ν μου α μ ν η μο ν ει τε

ω ν πα λ αι ει ει ει πο ο ν υ υ μ ιν ^{χ ρ} ο τι προ φ η τη ν

π αν τα ου γε ε γρα α π τ αι ^{Δ ρ} ει μη εν Ι ε ρ ου

σα α λ η η μ α πο ο κ τ αν θ η η η η ν αι ^{π ρ} ν υ ν ο υ ν και ρ ος

ε φ ε στη κ εν ο ν ει ει ει πο ο ν υ υ μ ιν ^{χ ρ} ι δ ου

γ αρ πα ρ α δι δο ο μ αι ^{Δ ρ} α μα ρ τ ω λ ω ν χ ε ρ σ ι ι

ιν ε εμ παι χθη η η η ναι ^{π ρ} οι και σταυ ρω με προς

πη ξα αν τες τα φη η πα ρα α δο ο ον τες ^{χ ρ} ε βδε

λυ γμε ε ε νον λο γι ου ουν ται ω ως νε ε ε

χρον ^{π ρ} ο μως θα α αρ σει ει ει ει τε ^{χ ρ} τρι η μερος

γαρ ε γει ει ει ρο ο ο ο μαι ^{χ ρ} εις α γαλ λι α

α σιν πι ι στων ^{Δ ρ} και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο

^{π ρ} ο ο ο ο ο ο ον

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Σοὶ δόξα πρέπει](#) Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ^{λ ρ} Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.152#

^{λ ρ} α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{π ρ} αι νει τε αυ τον ^{χ π ρ} κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος ^{π ρ} τοις Α πο στο λοις ε λε γε εν εν τη

η η η ο ο ο ο δω ^{π ρ} ι δου α να βαι νο μεν εις

Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο

Υι ος του ου α αν θρω ω που ^{π ρ} κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^{π ρ} δευ τε ουν και η μεις κε

κα θαρ με ναις δι ι ι ι α α νοι οι οι αις ^{π ρ} συμ

πο ρευ θω με ναυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω μεν ^{π ρ}



και νε κρω θω μεν δια του τον ταις του βι ουου η η δο ο



ναις ι να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σωμεν βο



ω ωωντος α αυ του ου ου η ου κε τι εις την ε πι γει



ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα α θειν π ρ αλ λα α



να βαι νω προς τον Πα τε ρα μου και Πα τε ρα υ μων



και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ μων π ρ και



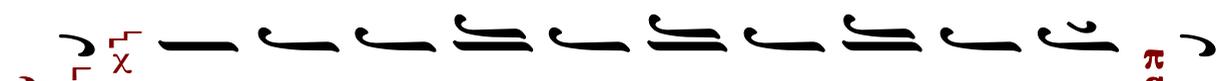
συν α νυ ψω υ μας εις την α νω ω Ι ε ε ρου ου



σα α λημ η εν τη βα σι λει ει ει α α α των



ου ου ρα α α των π ρ



Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π ρ αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π q τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.153#

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω Δ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω π q

Φ θα α α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ουου του ου Θε ε ου την α φα τον

αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α σω ω

ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α

τι ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην ^{π ρ}

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α

θος ^{χ ρ} τους ι δι ους στη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες ^{Δ ρ}

κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ν α α

α αυ τους ^{π ρ} πωστων ρη μα των μου α μνη μο νει τεων

πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ^{χ ρ} ο τι προ φη την παν

τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο ο κταν θη η η η ναι ^{π ρ} νυν ουν και ρος εφ ε

στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ι δου γαρ πα ρα
 δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ιν ε ε εμ παι
 χθη η η η ναι οι και Σταυ ρω με προσ πη ξα αντες τα φη
 πα ρα α δο ο ον τες ε βδε λυ γμε ε ε νον λο γι ου
 ουουν ται ω ως νε ε ε κρον ο ο μω ως
 θα α αρ σει ει ει ει τε τρι η μερος γαρ ε ε γει
 ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι
 ι στων και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο
 ο ον

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.429*

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο

ον πα α α θος τοις α πο στο λοις ε λε γε

εν εν τη η η η η ο ο ο ο δω ι δου α

να βαι νο μεν εις Ι ε ρο σο ο λυ υ μα και πα

ρα δο θη σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω

που κα θως γε ε γρα πται αι πε ρι ι ι α α

α αυ του ^πδευ τε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναις δι

ι α α νοι οι οι αις ^πσυμ πο ρευ θω μεν αυ τω

και συ στα αυ ρω ω θω μεν ^ηκαι νε κρω θω

μεν δι αυ του ου ταις του βι ι ου ου η δο ο ναις ^πι

να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω

ων τος α αυ του ^ηουκ ε τι εις την ε πι ι γει

ον Ι ε ρου σα λημ δι α το πα α θειν ^ηαλ λα

α να βαι νω προς τον Πα τε ρα μου ^ηκαι Πα τε

ρα η μων και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ο ν η η

η η μων ^πκαι συν αν υ ψω η μας εις την α νω

Ι ε ε ρου σα α λημ ^η εν τη βα σι λει ει ει

α των ου ου ρα α α νων ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον ^{χ π ρ} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα ^{π ρ} τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος λ π ῆ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.430*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{Δ δ}

αι νει τε αυ τον ^{χ Δ δ} εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω ^{π ρ}

Φ θα σαν τε ες πι ι ι στοι ^{π ρ} τω σω τη ρι

ον παθος Χριστου ου ου του Θεου την αφα

τον αυτου μακροθυμια ανδοξα ααα

σωωωωμεν οπως τη αυτου ου ευσπλααγχι

ιια συνεγειρηη και αιηη μας νε

κρωθεεεεντααςτηααμαρτιιιι

αως αγαθος και αιφιλαανθρωπος

Αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις

αινειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμου

πασαπνοηαινεσαατωωτον Κυυυυ

υριιιιον τοαυτο

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προ ος το ο πα

α α θος τους ι δι ους στη ρι ζων μαθη τας ε

λε ε γες κατ ι δι ι αν πα ρα α λα α βω ω

ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα των μου α

μνη μο νει τεων πα λαι ει ει ει πον υ υ μιν ο τι

προφητην παντα σου γεγραπται ει μη εν

Ιερουσααλη ημαποοκτανθη η η

και π⁹ νυν ουν και ρος εφεστηκεν ον ει ει ει πον υ

υ μιν χ⁹ ιδου γαρ παραδιιδοομαιαμαρτω

λων χειρσι ιιν εεμ παιαιαι χθη η η

η η και π⁹ οι και σταυρωμε προσπηξααντες ταφηπα

ρααδο ο οντες χ⁹ εβδε λυγ με εε νο ον λο

γι ου ουνται ωως νεεε κρον π⁹ ο μως

θα αρσει ει ει ει ει τε χ⁹ τρι η μερος γαρ ε

γει ει ει ρο ο ο ο μαι εις αγαλι αασι

ιν πι ι στων και ζω ην τη ην αι ω ω νι ον

ο ο ο ο ο ο ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.160/607*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

ε ρ χο με ε νος ο Κυ υ ρι ι ι ος προς το

ε κου ου σι ο ον πα α α θος τοις α πο στο

λοι οις ε λε γε ε εν εν τη η η ο ο ο ο

δω ^{π 9} ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ι ε ρο σο ο λυ υ

μα ^{π 7} και πα α ρα δο θη η σε ται ο Υι ος του

ου ου α α αν θρω ω που ^{π 7} κα θως γε ε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^{π 9} δευ τε

³ ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αι αις δι ι ι α

νοι οι αις ^{π 7} συμ πο ρευ θω ω με ε εν α αυ τω

ω ω ω και αι αι συ στα αυ ρω θω ω ω ω μεν ^{π 9}

και νε κρω θω ω με εν δι ι ι α α αυ τον ^{π 9}

ταις του βι ι ου ου η δο ο ναι αι αις ^{π 7} ι να α και

συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω

ων το ος α αυ του ου ουκ ε τι εις την ε πι

γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α το ο ο πα α

α θει ει ειν αλ λα α να βαι νω προς τον Πα α τε

ε ραα μου και Πα τε ε ε ε ρα υ υ μω ων και Θε ο

ο ον μου και αι αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ

μων και συν α νυ ψω ω υ υ μας εις την α

νω ω Ι ι ε ρου ου σα α λημ εν τη βα σι

λει ει ει ει α α τω ω ων ου ου ρα α α νων

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι



συν ε γει ρη η και αι η η μας νε κρω θε ε εν τας



τη α α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος



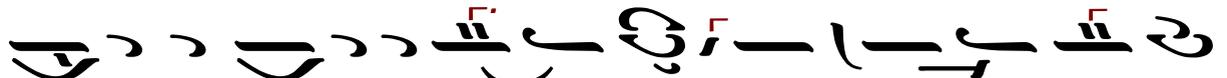
και αι αι φι λα α α ανθρω ω πος



Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους



αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου



πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ



υ ρι ι ι ι ον π ρ το αυ το

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*



Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι

και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Κυ υ ρι ι ι ε ερ χο ο με νο ος προς το ο πα α

α θο ος τους ι δι ι ο υς στη ρι ζων μα θη τα ας ε

λε ε γες κατ ι δι ι ι αν πα ρα α λα α βω

ω ω ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα

των μου α μνη μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ

μι εν ο ο τι προ ο φη την παντα ου γε ε γρα α α

πται ει μη εν Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κτα α αν

θη η η η η ναι νυ υν ουν και αι ρος ε φε στη

η η κεν ον ει ει ει ει ει πο ον υ υ μι εν ι δου

γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λω ω ν χει ρ

σι ι ι εν εμ παι χθη η η η ναι οι και

σταυ ρω ω ω με προσ πη η ξα αν τες τα φη η

η η πα α ρα δο ο ο ο ον τε ε ες ε βδε

λυ γμε ε ε ε ε νο ο ον λο γι ου ουν ται

ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ σει

ο ον πα α α θος ^{π 9} τοις Α πο στο λοις ε λε γεν εν

τη η η η ο ο ο δω ^{π 9} ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα ^{π 9} και πα ρα δο

θη σε ται ο Υι ος του α αν θρω ω που ^{π 9} κα θως γε

ε γρα πται πε ρι ι ι ι α α αυ του ^{π 9} Δευ τε

ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι

αις ^{π 9} συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ σταυ ρω ω

θω ω μεν ^{π 9} και νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του

βι ι ου η δο ναις ^{π 9} ι να και συ ζη η σω ω

ω μεν αυ τω ^{π 9} και α κου σω μεν βο ω ω ω ω

τος α αυ του ου ου ουκ ε ε ε ε ε τι εις την ε

πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν ^{π ρ} αλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α

μου ^{ρ η} και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου

και Θε ο ο ο ο ον υ υ υ μων ^{π ρ} και συν α νυ

ψω υ υ μας ^{ρ η} εις την α νω Ι ε ρου σα α λη η η

ημ εν τη Βα σι λει ει ει α α τω ω ων ου ου

ρα νω ων ^{π ρ}

Α ^{ρ χ} ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον ^{ρ χ π ρ} εν ψαλ τη ρι ^ρ ι ω και αι κι

θα α α α ρα π q τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω Δ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω π q

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι το σω τη π q

ρι ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου την χ q

α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α

σω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι π q

α συν ε γει ρη η και αι η η μας νε κρω θε ε γ η μ

εν τας τη α μαρ τι ι ι α ως α γα θος και

αι φι λα ανθρω πος   π ρ

 ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις  αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου  πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ον  π ρ  τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

 ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

 Υι ω ω  και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

 τι  π ρ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην π ρ

Κυ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α θος χ ρ

τους ι δι ους στη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες κατ

ι δι ι ι αν πα ρα λα α βω ω ω ω ν α α

αυ τους πω σ των ρη μα των μου α μην μο νει τε ω ν π ρ

πα λαι ει ει ει ει πον υ μιν ο τι προ φη την χ ρ

παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο κταν θη η η ναι νυν ουν και ρος ε φε π ρ

στη κεν ον ει ει ει ει πον υ μιν ι δου γαρ πα ρα χ ρ

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π αι νει τε αυ τον χ π κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος τοις α πο στο λοις ε ε λε ε γεν

ε εν τη ο ο δω ω ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ε

ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο Υι

ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι α α α αυ του δευ τε ου ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις π

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω ω ω και αι αι συ σταυ ρω θω ω

ω ω μεν και νε κρω θω μεν δι α αυ τον ταις

του βι ι ου ου η δο ο ναι αις ι να και συ ζη σω μεν

αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω ω ν τος α αυ

του ουκ ε τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου σα

λημ δι α το πα α θειν αλ λα α να βαι αι αι νω

προς τον Πα τε ε ρα α μου και Πα τε ε ε ρα υ υ μων

και Θε ον μου και Θε ο ο ον η η η η μων και

συν α νυ ψω υ υ μας εις την α νω Ι ε ρου ου σα

α λη ημ εν τη βα σι λει ει ει α α των ου

ου ρα α α νω ων ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον ^{χ π ρ} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα ^{π ρ}

τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.21*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{Α Δ}

αι νει τε αυ τον ^{χ Α Δ} εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω ^{π ρ}

Φ θα α σαν τε ες πι ι ι στοι ^{π ρ} το σω τη ρι

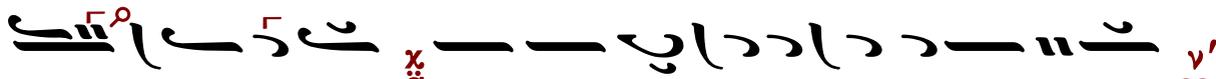
ον πα α α θος Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε ου ^{χ ρ}



την α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α



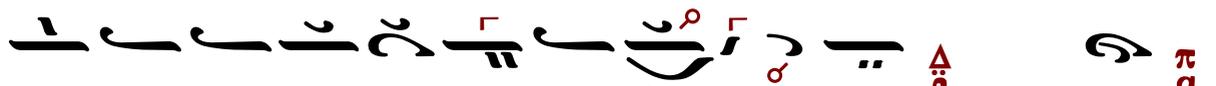
α α σω ω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ



χνι ι ι α συν ε γει ρη η και αι η η μας



νε κρω θε ε εν τας τη α α μαρ τι ι ι ι α



ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος



Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η



χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα



γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ



υ υ υ ρι ι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Κ υ ρι ι ε ερ χο ο με νος προς το ο πα α α

θος τους ι δι ους στη ρι ζωνμα α θη η η τας

ε λε ε γες κατ ι δι ι αν πα α ρα λα βω

ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα των μου α μην

μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον η η μιν ο

τι προ φη την πα α αντα ου γε ε γρα α πται ει μη εν

Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι νυν

ουν και ρος ε φε στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ

μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λων

χε ρ σι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι και σταυ

ρω με προσ πη ξα α αν τες τα φη πα α ρα δο ο ο ον

τες ε βδε λυ γμε ε ε νο ον λο γι ου ου ουν

ται ω ως νε ε ε κρον ο ο μω ως θα α αρ

σει ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει

ει ρο ο ο ο μαι εις α γα λ λι α α σι ιν πι ι

ι στων **Δ** και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο
ο ο ον **π**

Θίς τὸν Ἐτίχον τῶν Αἰνων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστᾶριον 1820 σ.304*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη τον
της σης οι κο νο ο μι ι ι ας **χ** ουκ εξ αρ κου σα η
των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ **Δ** η τει το σοι προσ και
ρου βα σι λει ας τι ι μην **Δ** τοις ε αυ της δωω ρη
η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις **π** αλλ αν τι ταυ
της πο τη ρι ον θα α να α α του **χ** ε πηγ γει ει λω

πι ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ^{π ρ} ο πο τη ρι

ον προ του των πι ειν ο αυ τος ε λε ε γες ^{κ ρ} α μαρ

τη μα α των κα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} δι ο ο σοι βο ο ω ω ω μεν ^{κ ρ} η σω

τη ρι α των ψυ χων η η μων δο οξα σοι ^Δ

^χ **Ε** ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν ^Δ εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα ^Δ και ι

δε επι τους δουλους σου και επι τα εργα

σου και οδηγησον τους υιου ου ους αα αυ αυ

των πη

Κυριε ταλεωτατα αφοοο

νειν τους οικειους παιδευων μαθητας μηομοι

ουσθαι τοις εθνεσιν εελεεγες εις το

καταρχειν των εελαχιιστοτεεεε

ρων ουχουτω γαρ εσται υμιν τοις εμοι οι οις

μααθηταις οτι πτωχος θελων υπαα

ααρχω ο πρωτος ουν υυμων εστω παντων

δι α α α α κο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο

αρ χο με ε νος ο προ κρι θει εις δε ω ως ο ο

ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ ε λη

λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α α κο ο

νη η η σαι και λυ τρον δου ναι αν τι ι πο ολ

λων την ψυ χην των βο ων των μοι δο οξα σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η η μ ω ω ν κα τε ευ θυ νο ο ν

Της ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι ι

α αν το ε πι τι μι ο ν φο ο βη θεν τες α α

α α δε ε ε ελ φοι καρ πους α ξι ους της με ε

τα α νοι οι οι α ας προσ α α ξω μεν Χρι ι

στω τω πα ρε ε χον τι ι η η η μι ι ν το με

γα ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ρ̣ δ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νων α α α μην τε

Δευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ

ρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α των ε στευ

δε κο ο ο ο λα α χει ει ει αις υπο σχε λι

σαι τον Ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ αλλ αυ τος κα

τα λι πων τον χι τω ω ω να α ε φυ υ γε ε

την α μα α αρ τι ι ι ι αν και γυ μονο

ος ου ουκ η σχυ υ υ νε ε ε ε το ως ο πρω

το πλα στος προ της πα ρα α α α κο ο ο ο ης

αυ του ου ταις ι κε ε σι ι ι ι ι αι

αις Χρι ι ι στε ε ε λε η σο ο ο ον η η η η

μα α α α α α ας π ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶ Λουκᾶς

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.155#

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη τον

της σης οικο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα η των

εκ Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ η τει το σοι προσ και ρου

βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη η

η σα α α σθαι τε ε ε ε κνοις αλλ αν τι ταυ της

πο τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει λω πι ει

ει ει ν τοις φι ι λοι οι οις σου π ο πο τη ρι ι ον προ

του των πι ει ν ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα

α των κα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον

δι ο σοι οι βο ω ω ω ω μεν η σω τη ρι

α των ψυ χων η η μων δο ο ξα α σοι

ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π

Κυ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο νειν τους

οι κει ους παι δευ ω ων Μα α θη η τας μη ο μοι ου

σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το κατ

α αρχειν των ε ε λα χι ι ι στο τε ε ε ε ρων

ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α

θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ω ων υ πα α α αρ

χω ^π ο πρω τος ουουν υ υ μων ε στω παν των δι α

α α α κο ο ο ο νος ^χ ο δε αρ χωνως ο αρ χο

με ε νος ο προ χρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε

ε σχα α α α τος ^π και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι ^χ

και λυ τρον δου ναι αν τι πο ολ λων την ψυ χην των βο

ων τω ων μοι δο ο ξα α σοι ^Α

Ἦχος λ ρ̣ ρ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.157#

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας ⁶ και τα ερ γα των χει ρων η μων ^λ

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η ημων και τε ευθυ νο ον

Της ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι ι αν

το ε πι τι μι ον φο βη θε ε εντες α δε ελ φοι

καρ πους α ξι ους της με ε τα α νοι οι οι α ας

προσ α α ξω μεν Χρι ι στω τω πα ρε ε χο ον

τι ι η η η μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε

ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.158*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υ ω και Α γι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α μην

Δευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ ρων

ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α των ε σπευ δε

κο ο ο ο λα α χει ει ει ας υ πο σκε

λι ι ι σαι το ο ο ον Ι ι ω ω σηφ αλλ αυ

τος κα τα λι πων το ον χι ι ι τω ω ω να ε φυ υ γε

ε την α α μαρ τι ι ι ι ι αν και γυ μνος ου

ουκ η η σχυ υ υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα

στος προ της πα α α ρα α κο ο ης ^ν αυ του ταις ι
 κε σι ι ι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε λε ε η
 σο ο ο ο ον η η η η μα α α ας ^ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκά Λουκάς

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.432*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη
 τον της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ^{χ̣ ᾠ} ουκ εξ αρ κου σα
 η των εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη η η τηρ ^Δ η τει το
 σοι προσ και ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ
 τη ης δω ω ρη η η σα α α σθαι τε ε ε ε

κνοις ^{π ρ} αλλ αν τι ταυ της πο τη ρι ον θα α να

α α του ^{χ ρ} επ ηγ γει ει λω πι ει ει ει ν τοι οι οισ

φι ι λοι οι οισ σου ^{π ρ} ο πο τη ρι ον προ του

των πι ει ν ο αυ τος ε με ελ λες ^{χ ρ} α μαρ τη μα α των

κα α θα αρ τη η η η ρι ι ι ι ον ^{π ρ} δι ο

σοι βο ο ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω

ων η η μων δο οξα σοι ^{Α ρ}

^{χ ρ} Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν ^{Α ρ} εν πα σαις ταις η με ραις η μων



ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει



νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι



δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα



σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ



των



Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο



νειν τους οι χει ους παι δε ευ ω ων μα α θη η τας



μη ο μοι ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε ε γες



εις το κατ α αρχειν των ε ε λα χι ι στο τε ε



ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θε

ου ημων εφημας και τα εργα των χειρων ημων

κατευθυνον εφημας και το εργον των χειρων

ημων κατευθυνον

της ξηρανθεις σου κησ δια την ακαρπι

ι ια αντο επι τιμιον φοοβη η η

θεντες αααα δε εεε ελφοι καρπους

αξιους της μεετα ανοι οι οι αας προσα

αξω με εν Χριστω παρεχοντι η η

ημιν το μεγα εεεε λεεεε ος

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Δ ευ τε ραν Ευ αν την αι αι γυ υ πτι ι ι

αν ευ ρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α α των

ε σπευ δε κο ο ο ο λα α χει ει ει αις υ πο

σκε λι ι σαι τον Ι ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ

αλλ αυ τος κα τα λι πω ων το ον χι ι τω ω ω

να α α ε φυ υ γε ε την α α μα α αρ

τι ι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα στος προ ο

της πα ρα α α α κο ο ο ο ης αυ του ταις

ι κε ε ε σι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον η η η η μας

* μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκά Λουκάς

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.164/611*

Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πο ορ

ρη η τον της σης οι οι κο νο ο μι ι ι α ας ουκ εξ

ρη η τον της σης οι οι κο νο ο μι ι ι α ας ουκ εξ

αρ κου ου σα η των εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη

αρ κου ου σα η των εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη

η η η η τηρ η τει ει το ο σοι προσ και ρου βα σι

η η η η τηρ η τει ει το ο σοι προσ και ρου βα σι

λει ει ει ει ει ας τι ι μην τοις ε αυ τη ης

λει ει ει ει ει ας τι ι μην τοις ε αυ τη ης

δω ω ρη η η η η σα α σθαι τε ε ε εκ

δω ω ρη η η η η σα α σθαι τε ε ε εκ

νοις αλλ α αν τι ι τα αυ της πο τη ρι ον θα α

νοις αλλ α αν τι ι τα αυ της πο τη ρι ον θα α

να α α α του ε πηγ γει ει ει ει ει λω πι

να α α α του ε πηγ γει ει ει ει ει λω πι

ει ει ν τοι οι οις φι ι λοι οι οις σου ο πο ο

ει ει ν τοι οι οις φι ι λοι οι οις σου ο πο ο

τη ρι ον προ του ου ου ου τω ω ν πι ι ει ν ο αυ το

τη ρι ον προ του ου ου ου τω ω ν πι ι ει ν ο αυ το

ος ε ε λε ε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα

ος ε ε λε ε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα

αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον ^π9 δι ο ο σοι βο

ο ω ω ω ω μεν ^χ9 η σω τη ρι α των ψυχων η

η μων δο ο ο οξα α σοι ^Δ9

^χ9 ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν ^Δ9 εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα ^Δ9 και ι

+ δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

^χ9 ^Δ9 και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των ^{π ρ}

Κ υ υ ρ ι ι ι ε τ α τε λε ω τ α α τ α α φ ρ ο

ο νειν ^{χ ρ} τους οι χει ει ει ους παι δευ ω ω ν μα α θ η

η τας μη ο μοι ου ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε

ε ε γες εν τω κα τ α α α αρ χειν των ε λα

χι ι στο τε ε ε ε ρων ^{ρ χ} ουχ ου τω γαρ ε

σται η μιν τοις ε ε μοι οι οι ο ις μα α θ η η ταις ο

ο ο ο τι πτω ω ω χ ο ο ος ^η θε ε ε ε ε λω

ων υ πα α α αρ χω ^{π ρ} ο πρω ω το ο ος

ου ουν υ υ μων ε στω ω πα αν τω ω ω ν δι α

α α κο ο ο ο νος ο δε α αρ χων ωως ο

αρ χο ο με ε νος ο προ κρι ι θει εις δε ω

ως ο ο ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ

ε λη λυθα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δα αμ δι α

κο ο νη η η η σαι και λυ υ τρο ον δου

ου ναι αν τι ι πο ο ολ λων την ψυ χην των βο ων

τω ων μοι δο ο ο οξα α σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.166/613*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η ημων και τε ευθυ νο ον

της ξη ραν θει ει σης συ κης δι α την α

κα αρ πι ι ι αν το ο ε πι τι μι ι ο ον φο βη

θεν τε ες α δε ελ φοι καρ πους α α ξι ι ι ι

ους τη ης με ε τα α νοι οι οι α ας προσ α α ξω ω

με εν Χρι ι στω ω ω ω τω πα ρε ε ε

χο ο ο ον τι ι η μιν το με ε γα ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ος

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι ρ

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην ρ

Δ ε ευ τε ραν Ε ευ αν την Αι γυ υ πτι ι ι

αν ευ ρω ων ο ο δρα α α α α α α κων δι α

ρη μα α α α α τω ω ων ε σπευ δε κο λα α κει ει

ει ει αι αι αι αις ⁶ λ υ πο σκε ε λι σαι το ο ο ον Ι

ι ω ω ω ω σηφ ^γ αλλ αυ τος κα α τα λι πω

ω ω ων τον χι ι τω ω ω να α ε ε φυ υ υ γε

τη η ην α μα α αρ τι ι ι ι αν ^γ και αι αι

γυ υ μνος ου ουκ η σχυ υ νε ε ε το ως ο

πρω το ο πλα α στο ος προ τη ης πα α ρα κο ο

ης ^γ αυ του ται αις ι κε σι ι ι αι αις Χρι ι

στε ε ε ε λε ε η σο ο ο ο ο ον η η

η η μας ^γ α

Κυριε ε προς το μου στη ρι ον το α πορρη τον

της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ

Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ η τει το σοι προσ και ρου βα σι

λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ρη η η η

σα α σθαι τε ε εκ νοις αλλ αν τι ται της πο

τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει ει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λοις σου ο πο τη ρι ι ον προ του των πι ει ν

ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α θα αρ τη η

η η η ρι ι ι ον δι ο σοι βο ω ω

ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων

δο ο ξα σοι

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π

Κυριε τα τε λε ω τα α τα φρο νειν τους

οι χει ους παι δε ευ ω ων Μαθη η τας μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε λε ε γες εις το κατ αρ χειν

των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ου

τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οι οις Μαθη η

ταις ο τι πτω χος θε ε ε ε λω ων υ πα α

αρ χω ο πρω το ος ου ουν υ υ μων ε στω παν των

δι α α α α κο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ

χο με ε νος ο προ κρι θεις δε ως ο ο ε ε ε ε ε

σχα α α τος και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι και λυ

τρον δου ουναι αν τι πολ λω ωωντην ψυ χην των βο ων

τω ων μοι δο οξα σοι

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η ημων κα τε ευ θυ νο ον

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν το ε πι τι μι ον φοβη θε εν τε ες α δε ελ

φοι ^γ καρ πους α ξι ι ους της με ε τα νοι οι οι

α ας ^Δ προσ α ξω μεν Χρι στω τω πα ρε ε χον τι η

μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ος ^γ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω ⁶ και Α γι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γ

Κ αι νυν και α α ει ⁶ και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α μην ^γ

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πι ι ι αν ⁶ ευ

ρων ο ο δρα α κων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε κο

λα α χει ει ει αις υ πο σκε λι ι σαι το ο ο ον Ι ω
 ω σφη ^γ αλλ αυ τος κα τα λι πω ω ων τον χι τω
 ω ω να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α
 αρ τι ι ι αν ^γ και γυ μνο ος ου ουκ η η σχυ
 υ υ νε ε ε το ^Δ ως ο Πρω το πλα στος προ
 της πα α ρα κο ο ης ^γ αυ του ταις ι ^σ κε σι
 ι ι ι ι αις Χρι ι στε ^γ ε λε ε η σο
 ο ον η η η μα α α ας ^γ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶ Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.23*

Κυριε προς το μυστηριον το απορητον

της σης οικονομιας ουκ εξαρκουσα η

των εκ Ζεβεδαιου ου μη η ητη η τει το σε προσ και

ρου βασιλειαις τι ιμην τοις εαυτοις δωωρη

η ησααθαι τε ε ε ε κνοις αλλ αν τι ταυ

της ποτηριον θανααατου επηγγειλωπειειν

τοις φιλοι οι οισ σου ο ποτηριον προ του των

πειν ο αυ το ος ε ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α

θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο ο

σοι οι βο ω ω ω ω μεν η σω τη ρια των ψυ χω

ων η η μων δο οξα σοι **Δ**

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν **Δ** εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα **Δ** και ι

+ δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου **Δ** και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των **π**
9

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο ο

νειν τους οι κει ους παι δευ ωων μαθη ητας μη ομοι

ουσθε τοις ε εθνε εσιν ε λε ε γες εις το κα

ταρ χειν των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ

ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οισ μα αθη η

ταις ο τι πτω χο ος θε ε λωων υ πα α α αρ

χω ο πρωτος ουν υ υ μων ε στω παν των δι α

α α κο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο με

ε νος ο προ κρι θεις δε ω ως ο ε ε ε ε ε σχα α

α α τος και γαρ ε λη λυ υ θα α α αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η ησαι

και λυτρον δου ναι αν τι πολ λω ωωντην ψυ υ χην ^Δτων

βο ων τω ων μοι δο οξα σοι ^Δ

[^]Ηχος λ π δι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.24*

^Γ ^Χ **Κ** αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας ⁶ και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας ^Γ ⁶ και το ερ γον των χει ρω ων

η ημων κα τε ευ θυ νο ον ^γ

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν ⁶ το ε πι τι μι ον φο βη θε εν τε ες α δε

^γ ^γ ελ φοι ^Δ καρ πους α α ξι ι ους της με τα α νοι οι οι α

ας προσ α α ξω μεν Χρι ι στω τω πα ρε ε

χο ον τι η μι εν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε

ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.25*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε ρα αν Ε ε ευ αν την Αι γυ πτι ι ι

αν⁶ ευ ρων ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α

των⁶ ε σπευ δε κο λα χει ει ει ει αις⁶ υ πο σκε λι

ι ι σαι τον Ι ω ω σφη^γ αλλ α αυ τος κα τα λι

πων το ον χι ι τω ω ω να^Δ ε φυ υ γε την α α

μαρ τι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η η σχυ υ

υ νε ε ε ε το^Δ ως ο πρω το πλα στος προ της

πα α ρα α κο ο ης^γ αυ του ταις ι κε σι ι ι ι αις

Χρι ι στε ε ε ε ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μα α α ας^γ